

פרשת שמות

וְלֹא יָכֹלָה עוֹד הַצְּפִינֵנו וְתִקַּח לֹו תִּבְּת גְּמָא וְתִחְמְרָה בְּחֶמְר וּבְזָפֶת וְתִשָּׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וְתִשָּׂם בְּסוּף עַל שְׁפֵת הַיָּאֵר. שמות ב, ג

שאמרה אמו, לשווא אני משמרת את בני, וסופו שיאבד ביאור. אקיים בו שאמר פרעה 'כֹּל הַבֶּן הַיְּלוּד הַיִּאֲכָה תִשְׁלִיכְהוּ' (שמות א, כב). זהו שנאמר 'וְתִשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים וְתִלְךְ וְתִשָּׁב לָהּ מִנְּגֵד הַרְחֵק כַּמֶּטְחָיו קִשֵּׁת כִּי אִמְרָה אֶל אֶרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וְתִשָּׁב מִנְּגֵד וְתִשָּׂא אֶת קִלְהָ וְתִבְדֵּךְ, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנְּעָר' (בראשית כא, טו-יז). מיד 'וְתִתְּצַב אֲחֹתוֹ מִרְחֹק' (שמות ב, ד).
שאמרה, כשם ששמע קולו של ישמעאל כך ישמע קולו של משה.

על הזיקה בין אִם ישמעאל לאִם משה. מדוע הניחה יוכבד את התיבה על שפת היאור?

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

שעור פרשת שבוע לאחר התפילה – הרב ארי

שבת שמות		ימי החול	
הדלקת נרות	16:29	זמן תפילין/טלית	05:47←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:14←09:15
מנחה 12:30, 13:30	16:29	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	16:40
		שקיעה	16:49←16:54
צאת השבת	17:25	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

פרשת שלח

מדוע קרוי הספר שלנו בשם 'שמות'?

כמו יתר פרשיות התורה וספריה, ניתן לומר כי גם פרשה זו קרויה על שם אחת המילים הראשונות הפותחות אותה. אמנם התרגום היווני שהתקבל בלשונות רבות הוא Exodus, שבהחלט מהווה 'כותרת' מתאימה יותר להתרחשות המשמעותית בספר, יציאת מצרים, אך התרגום כאן מפספס משמעות עמוקה יותר. נראה כי 'שמות' היא איננה מילה אקראית והסיבה היא איננה טכנית בלבד אלא טומנת בחובה רובד נוסף.

מהו שם?

שם הוא זהות, הוא חלק ממהות, הוא המייחד את האחד שאין זולתו. ספר שמות פותח במנין שמות בני ישראל היורדים מצרימה, ומיד עובר לתיאור עם זה כמי שמתרבה, מתעצם, 'משריץ' – מילים המתארות את תחושת האיום והפחד של פרעה. השעבוד הקשה, שרי המיסים, עבודת הפרך, מטרותם לבטל את אותם 'שמות', לבטל זהות, לדכא את הפרט ולהפכו למספר-עובד.

זכר יציאת מצרים תופס מקום נכבד בתודעה, בטקסים, במעגל השנה ובמורשת הלאומית שלנו. במרוצת הדורות הפך סיפור זה להיות סמל אוניברסלי לשחרור של קבוצות ועמים משועבדים וסמל תקווה לשוויון זכויות אדם ואזרח, אך הוא לא הפך להיות סמל להגדרת זהות עצמית. נס יציאת מצרים היה בכוחו ועוצם ידו של הקב"ה אך נראה כי לא סתם נענה ה' לשוועת העם שעלתה אליו. היו אלו לא רק אנקות הקושי הפיזי המפרך אלא גם הכמיהה של העם לשמור ולשמר את המהות, להוציא לאור העולם והדורות את אותם יסודות צדק שעמדו בפני הכחדה, ואל קולות אלו נענה ה'.

נראה כי לאורך הדרך התקיים יסוד חזק ומכונן שעזר לעם בכל אותן שנים מפרכות, לא רק לשרוד אלא גם להחזיק איתן בזהותו, יסוד ששמר עליו והיווה את שורש עוצמתו.

מהו יסוד זה?

אמר רב הונא בשם רב קפרא כי אחד מתוך אותם ארבעה דברים שבזכותם נגאלו ישראל ממצרים היה עצם כך 'שלא שינו את שמם' (מדרש שיר השירים רבה, פרשה ד').

אינני בטוחה כי במהלך הדורות, אנשים במצרים לא שינו שמותיהם. עדויות להשפעה של התרבות המצרית על בני ישראל קיימות כבר מספר בראשית, בתרבות, במנהגי קבורה, בלבוש ועוד. ובכל זאת נראה כי כוונת המדרש היא שגם בארץ לא להם, ישראל שמרו על הייחודיות שלהם. ידעו, גם בתנאי שעבוד קשים מנשוא וסכנת מוות לכל בן יילוד, לשמור על מהות השמות שלהם, כיחידים, כמשפחה, כעם.

העם שירד מצרימה לא צוין רק כ"שבעים נפש" אלא פורט לשמותיו. בתוך ים של עבדות, נוגשים, שוטרים וצווי שמד, העם שומר על השמות שלו, על הפרטים, וכל אחד חשוב. נראה שזהו בסיס החירות.

בפרשתנו, משה, טרום שליחותו, מבקש למסור לעם את שמו של הקב"ה. בתשובה לכך ה' עונה לו: "אֵהְיָ אֲשׁוּר אֵהְיָ... זֶה-שְׁמִי לְעַלְמִים, וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דֹּר".

השם של ה' הוא דגם למהותו של שם. שם הוא מהות והוא נצח ושמו של אדם נשאר לו לנצח. הרב יונתן זקס מספר על שני עמים בעולם הקדום שחיפשו את הנצח והשיגו אותו. המצרים השיגו את הנצח על ידי בניית 'מבני אבן כבירים שנועדו לנצח את הזמן' - הפירמידות, והרי הן ניצבות עד היום הזה ברחבי המדבר המצרי. גם בני ישראל מצאו את הדרך אל הנצח, אולם בדרך שונה.

מול אותה בניה פיזית שנכפתה על העם ב'חומר ובלבנים', ניצב העם אז, וגם אנו ניצבים כיום, בפני דרך התורה המחייבת אותנו בבניה מסוג אחר, ערכי-רוחני-מהותי שתהיה לבנין חי וקיים הממשיך ועובר מדור לדור.

צתר אייבא

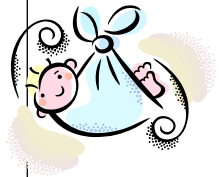
קהילה של צרות - הלכה למעשה

ביום שני הוקדש השיעור הקבוע בתנ"ך בבית שקמה (ספר שופטים) לעילוי נשמתו של פיפקה ז"ל, לקראת יום השנה השלישי לפטירתו. מלבד המשתתפים הקבועים הגיעו נוספים לכבד את זכרו. למחרת, ביום הזיכרון התכנסו כ-30 חברות וחברים בבית העלמין ליד קברו.

יישר כח לכל מוקירי זכרו, שמלבד המצווה החשובה, הוכיחו שוב כוחה של ערבות בקהילתנו.

הרה ארי סט

אמיכל ואברקאי אפרתי מילא טוב להולדת הבן
איונת ואהרל'ה לוי ואכל המשפחה
שתלכו להרבה שמחה ונחת!

ארותי ואחנן סינקלשטיין ואכל המשפחה
ברכת מילא טוב להולדת הנין
בן ארצות ולמשה וינברג, נכד אסתרקה ולייאל חבר

אפרת ולמיר פראוי - מילא טוב להולדת הבת
אחית ולמתניה רפא ואכל המשפחה
שתלכו להרבה שמחה ונחת!

ביום שלישי שעבר, מוצאי עשרה בטבת, הוזמן דוגו לספר לנו את סיפור חייו וקהל גדול ומגוון התקבץ במועדון לשמוע אותו מפיו. כבודם של ההיסטוריונים, חוקרי השואה וכל מי שעוסק בתחום אפל ומרתק זה, במקומם נשמר, אולם לא ניתן להשוות את החוויה אותה הם מנסים להעביר, לזו הבוקעת מגרונו וליבו של נער צעיר המתאר אותה מנקודת מבטו. דוגו בן השמונים וחמש, הופך בן רגע בעמדו מול קהל שומעיו, לנער מתבגר בגיל העשרה המוקדמות, גם באופן דיבורו המהיר ובליעת חלק מהמילים אגב כך, במטרה להספיק כמה שיותר... עולם המבוגרים ה'רציני', שממילא אינו מוכיח עצמו בתקופת השואה, מאבד את מעמדו ברגע, ועליו משתלט מבט ילדותי - הומוריסטי שלא עושה הנחות אפילו למלמד שהבטיח לדוגו גהינום, בשעה ששם אותו בהתנהגותו ללעג ולקלס בעיני חבריו התלמידים, והנה הוא עצמו בדרך לגיהנום בקרון רכבת המשא. כך מדלג הילד דוגו בין דיאלוגים עם בורא עולם, שיחות עידוד מדומייתות עם הוריו שאבדו, והסתגלות מהירה לכל מצב בעזרת עיגול פינות וחוש הומור. את פניו של צבא היטלר המשתלט בשלהי המלחמה על להונגריה, מקבל דוגו יחד עם חבריו בהתלהבות תמימה ואף מצליח לגלות כמה נקודות אור במצב שנוצר: את הפאות שלא אהב - מותר כבר לקצץ, ובגטו החברים זמינים ואין חובת לימודים... בהמשך הדרך כשהתלבטו חבריו הנערים, במחנה העבודה-השמדה בירקנאו שבאושוויץ, היכן להצפין את מנת הלחם שקיבלו ביום הכיפורים, לדוגו לא היה ספק שהמקום הבטוח ביותר הוא - הקיבה... כך מתאר דוגו בצנינות - ילדותית, מצבים מצמררים כמו הריקוד האחרון שהתנדבו לבצע הוא וחבריו סביב מכלית הביוב אותה רוקנו דרך קבע בחורשה הקרובה, עבור קבוצת היהודים הממתינים לתורם לקרמטוריום. בעידודו של מפקדם הציכי שהצטיין בטוב לב, הם התבקשו לרומם את רוחם של האומללים שצפו בהם בתימהון רגע לפני שהושמדו ועלו בעשן, עד שגורשו הילדים מהמקום באגרסיביות על ידי הקצינים הנאציים על סוסייהם. חייו של הילד דוגו שהגיע למחנה הצוענים ועבד בקומנדו הביוב - "שייסקומאנדו", ניצלים פעם אחר פעם והוא עובר בדרך נס את הסלקציות מבין אלפי הילדים שבמחנה.

באושוויץ היתה סלקציה, ובמחנות ההשמדה בהן היתה סלקציה - היה גם סיכוי לחיות...

הנאצים למדו היטב את לוח מועדי ישראל והקפידו מאד לדייק בתאריכים. בסלקציה שנבחרה על ידם במיוחד ל"שמחת תורה", לאחר שתי הסלקציות שנשמרו לראש השנה וליום הכיפורים, הגיע תורו לצעוד לתאי הגזים יחד עם מאות הילדים שנותרו מבין האלפים. כשעלתה מפייהם של הנערים, שנשענו עד כה על עוגן רוחני מבית, תפילת "שמע ישראל" והזעקה למשיח, זעק דוגו מזמור תהילים שציווה לו אביו לומר בעת צרה: "מזמור לדוד, יענך ה' ביום צרה" וניצל שוב בדרך נס. הוא נבחר על ידי ד"ר מנגלה ברגע האחרון עם קבוצה של חמישים ילדים, לפרוק שקי תפוחי אדמה מרכבת האספקה שזה עתה הגיעה. תוך כדי עבודה הפריקה שרקו כדורי השומרי שצלפו בהם מתוך שעשוע, וגם כאן ניצלו חייו.

דוגו צולח, בדרך לא דרך, את צעדות המוות שלאחר פינוי אושוויץ עם התקדמות הצבא האדום. בתום המלחמה חוזר לביתו שבהונגריה, לאחר שלוש שנות הכשרה עובר לצ'כיה ממשיד לאוסטריה ולאיטליה ואז עולה לארץ ובונה את ביתו עם שרה ילידת הארץ, בניר גלים.

דוגו שהתאמץ בכל כוחו במטרה להנגיש לנו את המציאות הבלתי ניתנת לתיאור, עשה זאת בהצלחה בעזרת החושים שהצילו את חייו ובעיקר בעזרת חוש ההומור אותו ירש ככל הנראה מאביו. עליו הוא מספר שניחם את אמו שבכתה בשעה שנגזלה ממנה בכוח טבעת הנישואין, לפני הגירוש לגטו: "אל תבכי גולדה, בגלל זה אני לא אתגרש ממך..."

במהלך השיחה, שוזר דוגו את דמותה של אמו גולדה-לאה שנשלחה עם בנותיה מיד להשמדה וממנה הוא שואב את כוחות הנפש העצומים שנדרשו לו בכדי לשרוד. 'א-ידישע מאמע' הטיפוסית, תופרת לו ולאחיו תיקי גב ומציידת אותם מבעוד מועד, מזילה דמעה בשעה שנאלצת לגזוז את פאותיו ובעיקר שותלת במוחו זיכרונות יפים, חום אמהי ואופטימיות רבה לזמנים הקשים.

בהשוואה לסרטו של רוברטו בניני בקומדיה הטראגית על השואה - "החיים יפים", שם מציל הגיבור את בנו יהושע משקיעה נפשית בעזרת הומור וגישה חיובית, כאן עושה זאת גיבורנו האמיתי - בעצמו, בבדידות מזהרת, וללא עזרתו של התסריטאי...

יורט קימלמן

חדש הספריות היולדים

בחודשים האחרונים זכינו לכמה חידושים בספרייה.

כונניות ספרים חדשות לאגף הגיל הצעיר שהחליפו את כונניות המתכת החלודות הישנות, למחשב חדש ולתוכנה חדשה. (תודה לגדי שארגן את פינוי הכונניות הישנות).

את המימון לכך קבלנו בזכותו של ראש המועצה שדות נגב, תמיר עידאן בעקבות מאמציו הבלתי נלאים של חברנו עמוס ברט, נציגנו במועצה. תודה רבה רבה, לשניכם.

זה המקום להודות שוב לציפי היקרה שממשיכה לתקן לנו ספרים בהתנדבות, תרומתה חשובה מאוד מפני שאצלנו מדי חודש מצטברים ספרים רבים לתיקון.

כמו כן בביה"ס, אנו משתתפים כמדי שנה בתוכנית לעידוד קריאה "מצעד הספרים". תיעוד הפעילות לעידוד הקריאה שדורש עבודה רבה, מזכה אותנו בסיומה בסכום כסף נכבד המאפשר רכישת ספרים חדשים. בימים אלו נרכשו הספרים וייכנסו לאט לאט להשאלה.

זו גם ההזדמנות להודות לשמונת המתנדבים לתורנות שבת בספרייה, זה לא מובן מאליו בעידן ההפרטה.

מלי קסט

לשנה ולראובן אפרון ולכל המשפחה

מלי טוב להולדת הנין

נכד לדבורה וליואל אפרון, בן לשירה ולאלאצד ט'יקובס

דקראת הפעלתו האסחרית של מפעל הגז החדש – ינואר 2016

אם לא יחול שיבוש משמעותי כלשהו בלוח הזמנים, הרי שבמהלך השבוע הקרוב יחל מפעל הגז החדש שלנו בפעילות היצור המסחרי השוטף.

אירוע חשוב זה מסיים תקופה ארוכה בת כארבע שנים של דיונים, החלטות, תכנון מפורט, ובסופו של דבר, הקמת המפעל וקליטת הציוד והמכונות החדשות והוותיקות יותר, שעברו אתנו מהמכון הישן.

מזה מספר שנים בוחנת סעד את דרכה בתחום פעילות הגז מתוך כוונה להרחיב את יכולותיה ולהיענות לביקוש ההולך ומתפתח בשווקים השונים, בארץ ובח"ל.

ההחלטה שהתקבלה בסופו של דבר הייתה:

א. סעד רואה בפעילות הגז את מנוע הצמיחה העיקרי שלה לשנים הבאות.

ב. לתת לתאגיד הגז את הכלים הנדרשים למימושה של אסטרטגיה זאת.

מאחורי החלטה זאת עמדו מספר נימוקים עיקריים.

היקף הייצוא והמרכיב שלו מכלל הפעילות הולך ומתרחב ומגיע בשנים האחרונות לכדי מעל 60% מכלל המכירות.

במהלך השנים האחרונות נבנתה בעמל רב תשתית שיווקית טובה אשר תוכל לאפשר את הרחבתה והעמקתה של פעילות הייצוא ואת סך מכירות התאגיד.

המכון (הישן) איננו מצליח יותר לעמוד בדרישות השוק, הן בהיבט האיכותי והן בהיבט הכמותי.

עלות הייצור בו גבוהה מדי ומקשה מאד על כושר התחרות שלנו בשווקים השונים.

כוח האדם (הרב) שנדרש להפעלתו בנוי ברובו על עובדי קבלן, שעלותם גבוהה יחסית ותפוקתם נמוכה, (בלשון המעטה).

על רקע ניתוח ממצאים אלה ואחרים נוספים, הוחלט להקים מפעל חדש שיוכל לתת מענה הולם לשלוש הבעיות שצוינו לעיל:

א. הגדלת כושר הייצור והתפוקה מתוך כוונה להגיע בתוך שנים ספורות להכפלה של התפוקות הנוכחיות.

ב. צמצום דרסטי בצרכי כוח האדם הנדרש להפעלה סדירה של המפעל.

ג. מערכות מתקדמות לטיפול במוצר האמורות להבטיח איכות גבוהה ובלתי מתפשרת.

במשך תקופה של מעל שנה ישב על המדוכה צוות היגוי שכלל את נציגי סעד יחד עם יועצים ומתכננים שונים ושקד על כתיבת הפרוגרמה לתכנון המפורט של הפרויקט.

לאחר מכן, בחרנו את צוות המתכננים ואת החברה המנהלת את התכנון והביצוע, (חברת רמון מהנדסים בניהולו המצויין וחסר הפשרות של תלי לנדסמן), וישבנו אח"כ עוד כמה חודשים על התכנון המפורט.

ניסינו לכסות את כל "החלומות" שלנו תחת הכותרת – "איך אתה רואה בחזוןך את מפעל העתיד שיוכל לתת את המענה הטוב ביותר לשנים הבאות".

בסופו של יום, (כמו בכל דבר מסוג זה), נאלצנו לקבל על עצמנו פשרות שונות שבין החלומות הגדולים, לבין מגבלות התקציב שהוכתב לנו.

לנגד עיני כולנו עמדו שתי מטרות על, והן שהכתיבו את התכנון והתקציב שהתקבל:

- א. יכולת ייצור בתפוקות גבוהות, שמשמעותה היא - צמצום בעלויות ליחידת מוצר.
- ב. רכישת יכולות גבוהות לטיפול נאות בגזר, שמשמעותן היא – איכות מוצר ברמה הגבוהה ביותר הניתנת להשגה.

הצבנו לעצמנו יעד תמחירי אתגרי מאד לעלויות המוצר שיצא מהמפעל החדש ויאפשר לנו שיפור ניכר בכושר התחרות שלנו עם המתחרים בארץ ובח"ל.

בחודש מאי האחרון, (לפני כשבעה חודשים), יצאנו לדרך והקבלנים הראשונים עלו על השטח.

כל מי שעבר ליד האתר בחודשים אלו, אם במסגרת הגיוג'ינג שלו ואם בנסיבות אחרות יכול היה להתרשם מהשינויים המהירים שחלו בשטח ואיך פתאום משום מקום, צומח לו לפתע מפעל חדש, גדול ורחב ידיים.

במקביל עסקנו ברכישת הציוד והמכונות שרובן המכריע הגיע מקצווי עולם, (ניו זילנד, דנמרק, הולנד וגרמניה).

שני "הדובדבנים שבקצפת" הם, מערכת מיון אלקטרו אופטית האמורה להחליף כ- 14 עובדות מיון לכל משמרת ולמייין את הגזר על פי גודל, (אורך וקוטר) ולהפריד בין סוג א', ב' ובררה. בנוסף לכך, רובוט המבצע את בניית שקי הגזר על גבי המשטחים במקום ידיים עובדות, האמור לחסוך גם הוא כ- 4-5 עובדים לכל משמרת.

מועד ההפעלה שהכתבנו לעצמנו היה, תחילת הפעילות המסחרית בשבוע הראשון של חודש ינואר 2016.

זה היה אתגר לא קטן וכלל לא פשוט והוא הכתיב פעילות צפופה מאד באתר של קבלני הבניין, האספקות השונות, (חשמל, מים, קירור, אוויר דחוס ועוד), יחד עם ביצוע התקנת הציוד והמכונות שזרמו לאתר.

מדי כמה ימים קיימנו בחינה מדוקדקת של לוח הזמנים והצפנו לעצמנו את הפערים שבין התכנית, לבין מה שאכן בוצע בשטח. בדיקות אלו אפשרו לנו לאתר את נקודות התורפה ולנסות לחזק אותן ולהחזיר את עצמנו לתכנית המקורית.

בסופו של דבר, נגיע אי"ה אל המועד שנקבע בקוצר נשימה ובהתכווצות שרירים מהמאמצים של כולם, ונוכל להעביר את המקל (ואת מפתחות המפעל), לצוות תאגיד הגזר שנבנה במהלך החודשים האחרונים.

אני בטוח שכולנו שותפים יחד לתפילה ולאמונה שההשקעה שנעשתה תדע להצדיק את מלוא ציפיותינו ותקוותינו.

אתגר ההוכחה בהצדקת ההשקעה שאנו עומדים בפני סיומה מסור מעתה לצוות התאגיד והוא יהיה זה שיהיה אחראי להצלחה מעתה ואילך.

לי אישית לא נותר אלא להודות לאלה שנתנו לי את ההזדמנות לשמש כפרויקטור – מתכלל למפעל הגדול והמורכב הזה, ולברך בהזדמנות זאת מכל הלב את אלה שנטל ההוכחה יהיה מונח מעתה על כתפיהם.

דן' מרט

שבוע אחרון של דצמבר - 2015

מרכז פניא

נפתח בפעילות סעד אסף, כפי שמסר עזריאל בפתח הצגת תכנית העבודה לשנת 2016 בפני הנהלת המשק.

קפח א' יקפה, קפח א' יקפה, קפח א' יקפה, קפח א' יקפה. (פניה ברגשטיין)

אמריליס: שוק האמריליס משדר יציבות בשנים האחרונות וגם מקומנו בשוק יציב ומוערך. אנחנו מגדילים את כמות הלקוחות שלנו בכל שנה במעט בהתאם ליכולות הייצור והשיווק. השנה האחרונה הייתה רגילה מבחינה חקלאית ושער הדולר התייצב בסוף הקיץ ברמה שמאפשרת רווחיות טובה. תכנית הפיתוח הכוללת בית רשת חדש בשטח של 20 דונם יאפשר לנו לייצר עוד כ 250,000 בצלים בשנה. בשנת 2016 בכוונתנו להקים את בית רשת מס' 20, הגדלה של 20 דונם נוספים.

אמריליס בתאילנד: השנה בתאילנד הייתה לנו שנת שיא הן ביבול והן באיכות. אני מקווה שאנחנו עולים על דרך המלך שם בכל הקשור לזנים שניתן לגדל ולרוטינת העבודה. בדצמבר אוכל לעשות הערכת יבול לשנה הבאה ולהבין האם מגמת השיפור קבועה, או שהייתה חד פעמית. כל המשלוחים הגיעו במצב טוב מאוד ללקוחות השונים וכולם היו מרוצים מאיכות הבצלים.

קנה: שוק הקנה לריזומים ממשיך להיות יציב ואנו צומחים מדי שנה ב - 10%. הצמיחה מגיעה מהגדלת הזמנות של לקוחות קיימים וממציאת לקוחות חדשים. נצטרך בעתיד הקרוב לבנות בית רשת למטע האם בשטחי חלוצה בדרום, היות ומטע האם שלנו בסעד מקשה עלינו את ההיערכות לעונה בתחילת האביב כתוצאה מגשמים מאוחרים. כמו כן נכנסנו לסבב נוסף של ניקוי הזנים מווירוס כדי שנוכל לשמר את היתרון המשמעותי שיש למוצרינו בשוק.

ממשיכים להשקיע בקידום תחום תרבויות הרקמה. המהלכים עד כה מצביעים על התקדמות, אך טרם אפשר לבשר על יכולת ייצור ושיווק באופן מסחרי שוטף. אנו מאמינים כי בתחום חקלאות חכמה ומתקדמת זה, יש סיכוי לעתיד מאוד מעניין.

זרעים: התחלנו הידברות (עברית קלה למושג - הורדות ידיים) עם חברת "הזרע" בנושא שחיקת הרווחיות שאנו חשים בה בשנים האחרונות כתוצאה מהתייקרות עלויות העבודה בעיקר. אנחנו מודעים לקושי של הזרע להעלות את המחירים בצורה משמעותית אך מאידך לא יכולים להמשיך לעבוד ברווחיות הנוכחית, יתכן שנצטרך לקבל החלטות משמעותיות בהקשר לענף זה בסעד אסף.

חשוב לציין כי אנו בוחנים באופן מעמיק ויסודי כניסה לגידול נוסף שירחיב ויחזק את הבסיס העסקי של הארגון. יובא לדיון מסודר עם סיוס הליך הבדיקה.

במטע

עונת 2014/15 הסתיימה בתוצאות עסקיות יפות מאוד. היבול הממוצע לדונם אבוקדו עמד על מעל 1.4 טון לדונם. בשל מחסור בפרי, היו המחירים הוגנים לאורך רוב חודשי העונה ובמרבית הזנים. הפליא לעשות הזן 'ריד' שבשיאו פדה מעל 25 שח' ק"ג. יש לציין כי עברנו בעונה זו (כלל המגדלים בארץ) שלושה אירועי מזג אוויר קיצוניים, שמצד אחד פגעו ביבול על העצים, נשירה מוגברת של פרי, אך מאידך היצע הפרי בשוק ירד והמחיר בשל כך עלה מאוד.

פה חשוב, נכון וראוי היה לציין את סיום עבודתו של טוביה אלברט לאחר תקופה ארוכה ופורייה עד מאוד של 53 שנים במטע. אך טוביה ביקש ממני בכל לשון לא להעלות זאת בעלון. חכה, חכה ידידי, אנו עוד נעשה זאת יחד באחד העלונים הבאים. בכל מקרה תודה ויישר כוח.

עונת 2015/16 נפתחה בשני ימי חמסין (שוב, כלל ארצי) שפגעו בחנטה באופן לא קטן. מניחים כי תהא פגיעה ברמת היבול אך אנו צופים רמת מחירים גבוהה שעשויה לפצות על כך. מתכננים לטעת בחלקת הלימון הצעיר שנעקור השנה 15 דונם אבוקדו. כיום נראה כי אם נפעל נכון, הענף יראה לנו שנים טובות לא מעטות. בוחנים אפשרות של הגדלת המטע ב – 120 דונם נוספים בהמשכה של חלקה 42 הנטועה זה מכבר באבוקדו.

בעלונים הבאים נמשיך לסקר ענפים נוספים העולים על שולחן הנהלת המשק לקראת תכנית 2016.

בת זמננו, חלום

הודעה חשובה מסדרן הרכב

על כל תקלה שעלולה לעכב נסיעה כמו: נורת אזהרה שנדלקה, פנס שרוף חשד לתקר וכדומה:

**יש להודיע לי על כך מיידית בטלפון בכדי שאשבץ את הרכב לתיקון בהקדם
ואגרע אותו משיבוץ לנהגים אחרים העלולים להסתכן בנסיעה ברכב לא תקין!**

אין להשאיר פתקים כתובים – הם עלולים להגיע אליי באיחור רב!

במידה ואיני יכול לענות: יש לשלוח אליי מסרון/ווטסאפ או להשאיר לי הודעה בביפר

ולוודא מאוחר יותר שהיא התקבלה.

אריאל מאיר סאסי

054-318-1346